

Fosterreduktioner bør finde sted så tidligt i graviditeten som muligt. Da de svangerskaber, hvor betingelserne for fosterreduktion er opfyldt, som oftest er resultatet af kunstig befrugtning, er kvinden normalt blevet fulgt nøje, og det vil derfor normalt meget tidligt blive konstateret, om der er tale om et flerfolds-svangerskab. Det foreslås derfor, at fosterreduktion kun skal kunne ske uden tilladelse, hvis det kan ske inden udløbet af 12. svangerskabsuge.

Det bør dog efter Justitsministeriets opfattelse også være muligt at foretage en fosterreduktion efter udløbet af 12. svangerskabsuge, hvis der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. hvis det først efter udløbet af 12. svangerskabsuge konstateres, at kvinden venter trillinger, eller at hun lider af f.eks. en hjertesygdom, der gør, at det vil være særligt risikabelt for hende at gennemføre et flerfoldssvangerskab, eller at risikoen f.eks. for kvindens helbred er større end først antaget.

I de tilfælde, hvor fosterreduktion foretages efter udløbet af 12. svangerskabsuge, bør det efter Justitsministeriets opfattelse kræves, at der – som ved svangerskabsafbrydelse – indhentes en tilladelse fra abortsamrådet. Det bør dog være muligt på samme måde som ved svangerskabsafbrydelse efter lovens § 2 at foretage fosterreduktion efter udløbet af 12. svangerskabsuge uden særlig tilladelse, hvis der foreligger en nødsituation, dvs. hvis indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for kvindens liv eller alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred. En bestemmelse svarende til lovens § 2 foreslås derfor indsat som § 3 b.

Det ovenfor anførte vedrører situationer, hvor det er selve antallet af fostre, der indebærer en risiko for kvinden eller for de øvrige fostre, og som derfor er grundelsen for fosterreduktion. Fosterreduktion anvendes som nævnt ovenfor også i tilfælde, hvor der f.eks. ved en scanning eller fostervandsprøve er konstateret misdannelser ved et eller flere af fostrene. I disse tilfælde bør der efter Justitsministeriets opfattelse kunne foretages fosterreduktion i samme omfang, som hvor der efter lovens § 3, stk. 1, nr. 3, kan gives tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter 12. svan-

gerskabsuge på grund af misdannelser ved fostret. Det foreslås derfor i § 3 a, stk. 3, at der skal kunne foretages fosterreduktion, hvis der er risiko for, at et foster på grund af arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse.

I de tilfælde, hvor det er selve antallet af fostre, der begrundes en fosterreduktion, jf. § 3 a, stk. 1, er det som hidtil den behandlende læge, der vurderer, om betingelserne for reduktion er opfyldt. Kun hvis indgrebet foretages efter udløbet af 12. svangerskabsuge, kræves tilladelse fra abortsamrådet, jf. § 3 a, stk. 2. I de tilfælde, hvor fosterreduktionen er begrundet med misdannelser ved fostret, jf. § 3 a, stk. 3, finder Justitsministeriet derimod, at der bør indhentes tilladelse fra abortsamrådet, uanset om indgrebet sker før eller efter udløbet af 12. svangerskabsuge. Det skyldes, at der her skal foretages en vurdering af, hvor alvorlig en medfødt lidelse eller risiko herfor skal være for at kunne begrunde fosterreduktion. Det er den samme vurdering, som i dag foretages af abortsamrådene i sager om tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter udløbet af 12. svangerskabsuge på grund af misdannelser ved fostret eller risiko herfor. For at få en ensartet praksis med hensyn til vurderingen af misdannelsernes alvorlighed, finder Justitsministeriet, at vurderingen bør foretages af abortsamrådene også i sager om fosterreduktion inden udløbet af 12. svangerskabsuge.

Ligesom ved svangerskabsafbrydelse skal de hensyn, der taler for fosterreduktion, være mere tungtvæjende jo længere henne i graviditeten, kvinden er. Må fostret antages at være levedygtigt, foreslås det, at fosterreduktion kun skal kunne finde sted, hvor det er nødvendigt for at afværge fare for kvindens liv eller helbred, eller hvor de omstændigheder, der er nævnt i § 3 a, stk. 3, (misdannelser ved fostret) taler med afgørende vægt for det. Det svarer til, hvad der gælder for svangerskabsafbrydelse.

I skemaform kan lovforslagets regulering af adgangen til fosterreduktion - før og efter udløbet af 12. svangerskabsuge og med eller uden tilladelse - vises således: